

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010576
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6920010576.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného Y. Y. V., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. júna 2021 v Banskej Bystrici odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/86/2020 zo dňa 01. apríla 2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/86/2020 zo dňa 01. 04. 2021 vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodujúc sám

odsudzuje

obžalovaného Y. Y. V., nar. XX. XX. XXXX v Y., trvale bytom C. nad I. XXX,

podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 3 (troch) rokov.

Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/86/2020 zo dňa 01. 04. 2021 ostávajú týmto nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/86/2020 zo dňa 01. 04. 2021 bol obžalovaný Y. Y. V. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 05. 03. 2020 o 19.40 h pod vplyvom alkoholických nápojov, keď mal následnou dychovou skúškou prístrojom AlcoQuant, sériového čísla E v dychu zistené v čase o 20.09 h 0,85 mg/l alkoholu a ďalšou dychovou skúškou o 20.27 h mal v dychu 0,78 mg/l alkoholu, viedol osobné motorové vozidlo zn.

Q. Z., evidenčného čísla VT-XXXAX, po štátnej ceste I/16 v smere od obce S. na obec F., okres C. L., kde dopravnou značkou B31a „Najvyššia dovolená rýchlosť“ bola obmedzená rýchlosť max. do 50 km/h, rýchlosťou vyššou ako bola dovolená a z technického hľadiska bezpečná pre prejazd zákruty a to v intervale 77,14 km/h - 85,05 km/h a v kilometri 336,0 na suchej, zjazdnej vozovke, kde bola zvislou dopravnou značkou V1a vyznačená pozdĺžna súvislá čiara, nevenoval sa plne vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, neprispôobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, prešiel do protismeru, kde došlo k čelnej zrážke s oproti idúcim motorovým vozidlom Škoda S., evidenčného čísla RA-XXXBB, ktoré viedol M. T., pričom vodič M. T., nar. XX. XX. XXXX, trvalým bydliskom M., U. XXXX/XX, okres C., utrpel zranenia a to periprotetickú zlomeninu ľavého bedrového kĺbu - U. F zlomeninu kosti ľavého predkolenia, otvorenú, v strednej tretine s miernym posunom, v tej oblasti ranu dĺžky 2 cm, pomliaždenie mäkkých častí II. stupňa, v oblasti oboch zlomenín, pomliaždenie hrudnej a brušnej steny bez poranenia vnútrohruďných a vnútrobrušných orgánov, pomliaždenie ľavého ramena a pravého kolena bez poškodenia hlbších štruktúr s dobou liečenia a práceneschopnosti 6-8 mesiacov a spolujazdkyňa v osobnom motorovom vozidle Škoda S., evidenčného čísla RA-XXXBB E. U., nar. XX. XX. XXXX, trvalým bydliskom T. XXXX/XX, M., okres C., utrpela zranenia a to otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie a zakrvácanie pravého prsníka a pomliaždenie hrudnej i brušnej steny s podkožnými krvnými podliatinami s dobou liečenia a práceneschopnosti 2-3 týždne, čím porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 1 písm. c), § 9 ods. 1, § 16 ods. 1, ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov, pričom poškodením motorového vozidla U. S., evidenčného čísla RA-XXXBB, spôsobil pre M. T., nar. XX. XX. XXXX, trvalým bydliskom M., U. XXXX/XX, okres C., škodu vo výške nie menej ako 906 Eur.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 157 ods. 2, § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba vo výmere 3 rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 2 rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených M. T., nar. XX. XX. XXXX v C. L., trvale bytom M., U. XXXX/XX, a ČSOB poisťovňa, a.s., IČO: 31 325 416, so sídlom v Bratislave 1, Žižkova 11, odkázal s celým nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie intervenujúci prokurátor, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré neskôr písomne odôvodnil v podstate tým, že okresný súd podľa jeho názoru pri ukladaní trestu odňatia slobody a jeho podmiennečného odkladu nedostatočne prihliadol na mieru zavinenia samotného obžalovaného, následok (keď spôsobil ťažkú ujmu na zdraví jednej osobe, a ublíženie na zdraví spolujazdkyni v oproti idúcim vozidle), spôsob, akým došlo k dopravnej nehode, ku charakteru a významu porušenia dôležitých povinností vodiča zo strany obžalovaného, a predovšetkým na tú skutočnosť, že hneď po dopravnej nehode bolo dychovou skúškou zistené, že dopravnej nehody sa dopustil pod vplyvom alkoholických nápojov, keď mal v dychu zistené v čase o 20.09 h 0,85 mg/l alkoholu a ďalšou dychovou skúškou o 20.27 h mal v dychu 0,78 mg/l alkoholu, pričom súd precenil osobu páchatela. Poukázal na výpis z evidenčnej karty vodiča, z ktorej vyplýva, že obžalovaný má šesť záznamov o priestupkoch na úseku dopravy. Zdôraznil, že obžalovaný spôsobil dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholických nápojov, kde pri tejto nehode spôsobil ťažkú ujmu a ublíženie na zdraví iným osobám a zároveň pri vedení osobného motorového vozidla hrubým spôsobom porušil viaceré dôležité povinnosti ustanovené v zákone č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov, a to konkrétne uvedené v § 3 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 1 písm. c), § 9 ods. 1, § 16 ods. 1, ods. 5. Ďalej poukázal na závery znaleckého posudku z odboru cestná doprava, z ktorého vyplýva, že rýchlosť vozidla v čase dopravnej nehody bola v intervale 77,14 km/h - 85,05 km/h, pričom na danom úseku bola dopravnou značkou obmedzená najvyššia dovolená rýchlosť na 50 km/h a z technického hľadiska bezpečnou rýchlosťou pre prejazd uvedenej zákruty bola rýchlosť max. do 70 km/h a je zjavné, že obžalovaný výrazne prekročil dovolenú rýchlosť, ako aj z technického hľadiska bezpečnú rýchlosť s tým, že so svojím vozidlom prešiel do protismeru, kde došlo k čelnej zrážke s

oproti idúcim vozidlom, ktoré nemalo technicky možnosť zabrániť nehode a bol to práve obžalovaný, ktorý vyvolal kolíznú situáciu, ktorý nesprávne vyhodnotil situáciu na ceste a zvolil aj nesprávnu techniku jazdy. Obžalovaný mal pri správnej technike jazdy možnosť zabrániť dopravnej nehode, a to nezávisle na konaní ostatných účastníkov. Taktiež poukázal na to, že obžalovaný svoje vozidlo viedol pod vplyvom alkoholických nápojov počas dlhšieho časového úseku, keď vyrážal z obce C. nad I. (keď už bol pod vplyvom alkoholických nápojov) a mal namierené do mesta W. A., pričom k nehode došlo v okrese C. L. na štátnej ceste I/16 v smere od obce S. na obec F. v kilometri 336,0, keď vozidlo viedol približne už tri hodiny, nakoľko z domu mal vyrážať o 16.30 h a k nehode došlo o 19.40 h. Na takomto dlhom úseku a za takýto dlhý čas sa správal ako vodič mimoriadne nezodpovedne, keď viedol vozidlo pod vplyvom alkoholických nápojov, a aj vzhľadom na výšku hladiny alkoholu, ktorú mal zistenú v dychu po dopravnej nehode, mohol spôsobiť dopravnú nehodu aj na inom mieste, a to aj so závažnejšími následkami. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, na nápravu a prevýchovu obžalovaného, ale aj na generálnu prevenciu vo vzťahu k ďalším možným páchatelom obdobnej trestnej činnosti je potrebné podľa jeho názoru uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko v súčasnosti uložený trest nemôže splniť svoje zákonné poslanie podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona a takisto je potrebné uložiť mu vyšší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, ako mu bol uložený v napadnutom rozsudku, a to vo výmere minimálne troch rokov. Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu zrušil a sám zmenil výrok o treste v neprospech obžalovaného tak, že mu uloží úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici ustanovenej v § 157 ods. 2 Trestného zákona, pričom pre výkon tohto trestu obžalovaného zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a zároveň mu uloží primeraný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie dňa 29. 06. 2021 v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného, pretože upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo doručené riadne a včas a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, napriek tomu sa na verejné zasadnutie nedostavil.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava dôvodov písomného odvolania proti napadnutému rozsudku a navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a uložil mu úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo vyššej výmere, teda aspoň 3 roky.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu, pred súdom uznal svoju vinu, a aj pre neho ako obhajcu je nepochopiteľné konanie obžalovaného, ktorý si sadol za volant pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný si je samozrejme vedomý toho, že to nemal robiť, avšak navrhovaný nepodmienečný trest odňatia slobody je podľa jeho názoru neprímerane prísny, aj vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol doposiaľ netrestaný. Ak do úvahy neprichádza podmienkový trest, je možné uložiť obžalovanému aj trest domáceho väzenia, pričom poukázal na to, že obžalovaný je zamestnaný, má dobré charakteristiky a privyrába si aj ako samostatne hospodáriaci roľník. Takto uložený trest považuje za primeraný, preto navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Splnomocnenec poškodeného v rámci verejného zasadnutia uviedol, že poškodený M. T. bol pred dopravnou nehodou zdravý človek, nebol odkázaný na cudziu pomoc, pričom následkom dopravnej nehody sa mu zmenil celý život a je odkázaný na pomoc iných osôb. V plnom rozsahu sa preto pripojil k návrhu prokurátora.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im

predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k jednotlivým výrokom rozsudku. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ako aj vzhľadom na obsah odvolania okresného prokurátora, z ktorého je zrejmé, že odvolanie smerovalo len proti výroku o treste, krajský súd výrok o vine napadnutého rozsudku nepreskúmaval, keďže vyhlásenie o vine je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním.

Čo sa týka výroku o treste, krajský súd dospel k záveru, že úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov, ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 2 rokov, je neprimeraný. Na úvod je potrebné konštatovať, že okresný súd pri ukladaní trestu neprihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Z podanej obžaloby, ako aj samotného napadnutého rozsudku je pritom zrejmé, že obžalovaný spáchal dva trestné činy, a to prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Aj keď prihliadnutie na túto priťažujúcu okolnosť nemá vplyv na zmenu trestnej sadzby (vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi), krajský súd musel toto formálne pochybenie napraviť. Trestná sadzba trestu odňatia slobody za trestný čin najprísnejšie trestný tak predstavuje 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov. S poukazom na okolnosti prípadu (keď obžalovaný viedol motorové vozidlo 3 hodiny pod vplyvom alkoholu, prekročil maximálne povolenú rýchlosť minimálne o 27,14 km/h a porušil viaceré ďalšie povinnosti vodiča v zmysle zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), následok, ktorý bol trestnými činmi spáchaný (ťažká ujma na zdraví s trvalými následkami jednej osoby a ujma na zdraví ďalšej osoby), je potom uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu neprimerane mierny. V prejednávanej prípadu totiž podľa názoru krajského súdu neboli splnené zákonné predpoklady § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to práve s poukazom na vyššie uvedené okolnosti prípadu. Vzhľadom na uvedené preto krajský súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, teda dva mesiace nad dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, s prihliadnutím na dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Zároveň súd prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov. Takto uložený trest je potom podľa názoru krajského súdu postačujúci, spĺňa atribúty generálnej aj individuálnej prevencie, dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného, aby viedol riadny život, a zároveň postihuje len obžalovaného. Trest domáceho väzenia, ako to navrhoval obhajca obžalovaného, by bolo možné uložiť v prípade, ak by ku spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví nedošlo v súvislosti s vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu. Vyššie uvedené okolnosti prípadu však vylúčili uloženie akéhokoľvek alternatívneho trestu.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávanej trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin, krajský súd ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd zároveň uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 rokov, a to práve s poukazom na viaceré porušenia zákona o cestnej premávke, a vzhľadom k spôsobeniu dopravnej nehody s ťažkou ujmovou na zdraví pod vplyvom alkoholu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom výrok napadnutého rozsudku o škode ostal týmto rozhodnutím nedotknutý.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.